

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719201413
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:2719201413.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: Mesto Skalica, Námestie Slobody 145/10, 909 01 Skalica, IČO: 00 309 982, zastúpený: Advokátska kancelária IURISTHALIA s.r.o., Majakovského 9, 811 04 Bratislava, IČO: 54 199 808, proti žalovaným: 1/ L.. O. C.G., nar. X.XX.XXXX, bytom P. O. XXXX/XX, XXX XX Z., zastúpený: JUDr. Ľudmila Penz Vachulová, advokátka, Leškova 3/A, 811 04 Bratislava, 2/ ENGIE Services, a.s., Jarošova 2961/1, 831 03 Bratislava, IČO: 35 966 289, zastúpený: ŘEHÁK & SPOL. s.r.o., Bárdošova 2721/20, 831 01 Bratislava, IČO: 47 235 349, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. SI-5Cb/18/2019 - 352 zo dňa 25.4.2024 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Senica č. k. SI-5Cb/18/2019 - 352 zo dňa 25.4.2024 v spojení s opravným uznesením č. k. SI-5Cb/18/2019 - 404 zo dňa 07.01.2025
p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému 1/ a žalovanému 2/ priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Senica rozsudkom č. k. SI-5Cb/18/2019 - 352 zo dňa 25.4.2024 v spojení s opravným uznesením č. k. SI-5Cb/18/2019 - 404 zo dňa 07.01.2025 (v poradí druhým v merite veci) výrokom I žalobu voči žalovanému 1/ o zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 4.687,- Eur zamietol; výrokom II žalobu voči žalovanému 2/ o zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 7.030,- Eur zamietol; výrokom III zamietol žalobu o neplatnosť: Zmluvy o prevode obchodného podielu uzatvorenej medzi predávajúcim Mesto Skalica a nadobúdateľom Ing. Miroslavom Horňákom zo dňa 4.12.1998, ďalej Zmluvy o prevode obchodného podielu na spoločníka uzatvorenej medzi prevádzajúcim Mesto Skalica a nadobúdateľom COMERON SPS, spol. s r.o., IČO: 35 847 808, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v odd. Sro, vo vložke č. 27776/B zo dňa 25.6.2004, Zmluvy o prevode obchodného podielu na spoločníka uzatvorenej medzi prevádzajúcim Mesto Skalica a nadobúdateľom: L.. O. C. zo dňa 25.6.2004 a Zmluvy o prevode obchodného podielu v spoločnosti SKAL & CO, spol. s r. o. uzatvorenej medzi kupujúcim COMERON SPS, spol. s r.o., IČO: 35 847 808 zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v odd. Sro, vo vložke č. 27776/B a predávajúcim L.. O. C. uzatvorenej dňa 2.11.2011. O trovách konania vo vzťahu žalobca - žalovaný 1/ rozhodol vo výroku IV tak, že žalovaný 1/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a žalobca - žalovaný 1/ výrokom V tak, že žalovaný 2/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že podanú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia a neplatnosť vyššie uvedených zmlúv, v znení jej zmeny pripustenej uznesením č. k.

5Cb/18/2019 - 340 zo dňa 29.11.2023, žalobca odôvodnil tým, že spoločnosť SKAL&CO, spol. s r.o. IČO: 31 447 511 bola založená Spoločenskou zmluvou zo dňa 11.10.1993 s cieľom vykonávať podnikateľskú činnosť s majoritným podielom Mesta Skalica. Podľa čl. IV Spoločenskej zmluvy je základné imanie spoločnosti 200.000,- Sk (6.640,- Eur) a je tvorené výlučne peňažnými vkladmi spoločníkov, pričom výška jednotlivých vkladov je: Mesto Skalica 80.000,- Sk (2.656,- Eur) - 40%, L.. O.. C. 30.000,- Sk (996,- Eur) - 15%, L.. O.. N. 30.000,- Sk (996,- Eur) - 15%, COMERON, spol. s r. o. (právny predchodca žalovaného 2/) 60.000,- SK (1.992,- Eur) - 30%. V čl. VI spoločenskej zmluvy je však chybné uvedená percentuálna výška účasti v spoločnosti takto: Mesto Skalica 66.000,- Sk (2.191,20 Eur) - 33%, L.. O.. C. - 34.000,- Sk (1.128,80 Eur) - 17%, L.. O.. N. - 34.000,- Sk (1.128,80 Eur) - 17%, COMERON, spol. s r. o. 66.000,- Sk (2.191,20 Eur) - 33%. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 24.11.1998 sa konalo mimoriadne zasadnutie mestského zastupiteľstva v Skalici, kde sa chybné rozhodlo o zmene spoločenskej zmluvy vzhľadom na prevod obchodného podielu spoločníka L.. O.. N. (30.000,- Sk - 100%) na žalobcu zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 29.06.1998. Touto zmluvou mal žalobca nadobudnúť obchodný podiel 40% (80.000,- Sk) + 15% (30.000,- Sk) = 55% (110.000,- Sk). Na základe rozhodnutia prijatého riadnym valným zhromaždením dňa 25.11.1998 spoločníci rozhodli nesprávne o zmene spoločenskej zmluvy schválením Dodatku č. 4 k Spoločenskej zmluve z 11.10.1993 tak, že čl. IV mal znieť: čl. IV. Základné imanie spoločnosti bude tvorené vkladmi Mesto Skalica - 100.000 Sk (3.320 eur), L.. O.. C. - 34.000 Sk (1.128,80 eur), COMERON, spol. s r. o. - 66.000 Sk (2.191,20 eur) a čl. VI. - Obchodný podiel spoločníkov vo firme SKAL & CO spol. s r. o. bude Mesto Skalica 50 %, L.. O.. C. 17 %, COMERON, spol. s r. o. 33 %. Žalobca uviedol, že žalovaní ako súkromné osoby o svojom menšinovom postavení v spoločnosti od začiatku vedeli, chceli zo situácie vyťažiť, keď prezentovali, aby v spoločnosti bolo 51% súkromného kapitálu a následne tlačili na odpredaj 1% podielu žalobcu na žalovaného 1/, k čomu prišlo zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 4.12.1998. V rokoch 1998 - 2009 dochádzalo k preskupovaniu výšky obchodných podielov až do 2.10.2009, kedy žalobca predal svoj obchodný podiel žalovaným. V roku 2011 už bol v spoločnosti jediný spoločník CAMERON, spol. s r. o. ako právny predchodca žalovaného 2/. Prevodom obchodného podielu v roku 2009 zo žalobcu na žalovaných došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia minimálne o 5% obchodného podielu, ktoré boli neoprávnene pripísané žalovaným ešte v roku 1998 (u žalovaného 1/ namiesto 15% podiel 17% a u žalovaného 2/ namiesto 30% podiel 33%). K bezdôvodnému obohateniu žalovaných došlo dňa 2.10.2009, keď nadobudla účinnosť zmluva o prevode obchodného podielu, ktorou žalovaný 1/ nadobudol o 2% vyšší obchodný podiel na aký mal nárok a žalovaný 2/ o 3% vyšší obchodný podiel, na aký mal nárok. Podľa žalobcu je zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 4.12.1998 neplatná, nakoľko žalobca previedol 1% obchodného podielu na žalovaného 1/ po omylných rozhodnutiach, ktoré boli cielené zo strany žalovaných v roku 1998 za účelom získať väčšinový podiel v spoločnosti. Žalovaní uviedli žalobcu pri prevode tohto obchodného podielu zmluvou zo dňa 4.12.1998 do omylu, preto aj z uvedeného dôvodu je zmluva neplatná v zmysle § 49a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“). Podľa žalobcu žalovaný 1/ mal vedomosť o správnom rozdelení obchodných podielov, mestskému zastupiteľstvu prezentoval informáciu, že je potrebné nadobudnúť prevahu súkromného sektora v rozhodovaní spoločnosti, toto si chcel poistiť konštatovaním v zmluve, že Mesto Skalica vlastní obchodný podiel 50%, čím vedome a úmyselne vyvolal omyl. Za neplatné považuje aj ďalšie právne úkony nadväzujúce na neplatnú zmluvu o prevode obchodného podielu zo dňa 4.12.1998 smerujúce k strate obchodného podielu Mesta Skalica.

2. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca v čase založenia spoločnosti nedisponoval potrebným vybavením ani odborné spôsobilými osobami, prostredníctvom ktorých by mohol zabezpečovať správu bytových domov, z tohto dôvodu založil spoločnosť, na podnikaní ktorej by sa podieľali osoby, ktoré disponovali potrebným vybavením a know-how. Všetci spoločníci sa dohodli, že výška obchodných podielov spoločníkov COMERON spol. s r.o., žalovaný 1/ a L.. O. N. bude o 7% vyššia ako by bola v prípade, ak by zodpovedala pomeru výšky vkladov spoločníkov na základnom imaní. Výška obchodných podielov spoločníkov pri založení obchodnej spoločnosti SKAL & CO, spol. s r. o. ako je uvedená v Spoločenskej zmluve zo dňa 13.10.1993 zodpovedala skutočnej a vážnej vôli zbavenej akýchkoľvek omylov. Žalovaný 1/ poprel tvrdenia žalobcu, že by na rokovaní mestského zastupiteľstva dňa 5.3.1998 mal potvrdiť žalobcom tvrdené rozloženie obchodných podielov, nakoľko to nevyplýva z obsahu jeho prednesu ani z doloženej zápisnice. Všetky úkony od založenia spoločnosti boli vykonané v súlade so zákonom. Žalovaný 1/ rovnako vzniesol námietku premlčania z dôvodu, že uplynulo viac ako 26 rokov od založenia obchodnej spoločnosti, na základe ktorej sa žalobca domáha svojho domnelého nároku a viac ako 21 rokov odo dňa 4.12.1998, kedy mala byť údajne naplnená skutková podstata bezdôvodného obohatenia.

3. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k žalobe a v rámci procesnej obrany uviedol, že výška obchodných podielov zakladateľov v čl. VI spoločenskej zmluvy z 11.10.1993 zodpovedala ich vôli, rozhodnutia mestského zastupiteľstva žalobcu zo dňa 24.11.1998 a spoločníkov na valnom zhromaždení dňa 25.11.1998 týkajúce sa výšky obchodných podielov sú uvedené v správnej výške, v súlade s vôľou konajúcich subjektov, rovnako aj v zmluve o prevode obchodného podielu z 29.6.1998, v zápisnici z mimoriadneho zasadnutia mestského zastupiteľstva zo dňa 24.11.1998, v zápisnici z riadneho valného zhromaždenia spoločnosti SKAL & CO, spol. s r. o. zo dňa 25.11.1998 a v Dodatku č. 4 k Spoločenskej zmluve zo dňa 25.11.1998. Vklad žalobcu do základného imania spoločnosti bol čisto peňažný, a to len v sume 80.000,- Sk a 4.000,- Sk do rezervného fondu. Ostatní spoločníci okrem peňažných vkladov transferovali know-how, technické zázemie, vedomosti v oblasti riadenia podniku spravujúceho byty. Z tohto dôvodu sa zakladatelia dohodli, že výška ich obchodných podielov sa nebude odvíjať od výšky peňažných vkladov do základného imania, ale bude zohľadňovať nepeňažný prínos partnerov zo súkromného sektora a ich podiel bude o 7% vyšší. Medzi spoločníkmi nikdy nebola pochybnosť o výške ich obchodných podielov a predmetom prevodov boli vždy len obchodné podiely, nie vklady do základného imania, ktorých výška je pri prevodoch obchodných podielov úplne irelevantná. Žalovaný 2/ tiež namietal vznik bezdôvodného obohatenia a zároveň vzniesol námietku premlčania žalobou uplatnených nárokov. Ďalej namietal, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 4.12.1998 a ani iných zmlúv.

4. Žalobca ďalej v priebehu konania argumentoval, že pri rozdelení obchodných podielov došlo k chybe v písaní a tiež, že žalovaní nepreukázali nepeňažný vklad do spoločnosti v podobe know-how, preto nebol dôvod na delenie obchodného podielu inak ako podľa výšky vkladov, čo má potvrdzovať čl. VII ods. 3 Spoločenskej zmluvy z roku 1993, kde každý spoločník má jeden hlas na každých 1.000,- Sk svojho vkladu. Podľa žalobcu je nelogické, aby spoločníci, ak si zvolia rozdelenie obchodných podielov inak ako podľa výšky vkladov, rovnaký kľúč neuplatnili aj pri rozdelení hlasov na valnom zhromaždení. Žalobca poukázal na rozhodnutia NS SR v súvislosti s § 137 písm. d) CSP a uviedol, že uplatnil aj relatívnu neplatnosť označených právnych úkonov v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka a vo vzťahu k námietke premlčania uplatnenej žalovanými sa domáhal, aby súd prvej inštancie v zmysle § 3 OZ nepriznal právo na vznesenie námietky premlčania. Žalobca bol poškodený na svojich právach a z toho dôvodu túto žalobu podal.

5. Žalovaný 1/ ďalej v priebehu konania argumentoval, že dokumentáciu prevodu obchodných podielov pripravoval žalobca, know-how sa neohodnocovalo, bola na ňom dohoda, spoločníci (žalovaný 1/ a L.. N. a právny predchodca žalovaného 2/) aj reálne vykonávali práce. Ďalej upozornil na dôvody zamietnutia žaloby s poukazom na § 137 písm. d) CSP. Žalovaný 2/ v ďalšom priebehu konania uplatnenú námietku premlčania bezdôvodného obohatenia odôvodnil tým, že zmluva o prevode obchodného podielu bola uzavretá v roku 2009, žalobca bol stranou tohto právneho úkonu, o jeho obsahu sa dozvedel okamžite od 04.08.2009. Žalobu tiež považoval za neprípustnú v zmysle § 137 písm. d) CSP. Čo sa týka absolútnej neplatnosti zmlúv, žalobca nedoplnil svoje skutkové tvrdenia a na neplatnosť zmlúv neexistujú dôvody. Čo sa týka relatívnej neplatnosti zmlúv, v súvislosti s § 49a OZ, žalobca sa neplatnosti dovolal žalobou až v marci 2020. V súvislosti s prelomením práva namietat' premlčanie má za to, že na daný prípad sa toto právo nevzťahuje, môže sa týkať právneho úkonu, o ktorom strana úkonu nemohla vedieť, v súvislosti so zmluvou v r. 2011 táto bola žalobcovi prístupná 8 rokov a mal možnosť sa domáhať jej neplatnosti.

6. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dôkazmi uvedenými v ods. 11 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré podrobne vyhodnotil v ods. 12 až 36 odôvodnenia. Vec právne posúdil podľa ustanovení § 109, § 114 ods. 1, § 115 ods. 1 až 4, § 123 ods. 1 a § 127 ods. 2, § 391 ods. 1, ods. 2, § 394 ods. 2, § 397, § 451 ods. 1, ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“), ustanovení § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 40a, § 41, § 42, § 43, § 43a ods. 1, § 46 ods. 1 a ods. 2, § 49a, § 100 ods. 1 a ods. 2 OZ. Ďalej v konaní aplikoval § 137 písm. d) CSP, § 150 ods. 1, ods. 2 a § 151 ods. 1, ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

7. Súd prvej inštancie žalobu v časti požadovaného určenia neplatnosti zmlúv o prevode obchodných podielov (v spoločnosti SKAL & CO, spol. s r. o.) medzi žalobcom ako prevodcom a nadobúdateľom L.. O. C. zo dňa 4.12.1998, medzi žalobcom ako prevodcom a nadobúdateľom COMERON SPS, spol. s r. o. zo dňa 25.6.2004, žalobcom ako prevodcom a nadobúdateľom L.. O. C. zo dňa 25.6.2004 a zmluvy medzi nadobúdateľom COMERON SPS, spol. s r. o. a L.. O. C. ako prevodcom zo dňa 2.11.2011 posúdil

ako určovaciu žalobu v zmysle § 137 písm. d) CSP, pre ktorú podmienkou možnosti uplatniť žalobu je, že právo domáhať sa určenia danej právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu, t. j. že osobitný právny predpis pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti, ktorou je neplatnosť právneho úkonu alebo neplatnosť konania, ktoré je podobné právnomu úkonu. Súd prvej inštancie v ods. 67 odôvodnenia príkladmo uviedol právne skutočnosti, ktorých neplatnosti je prípustné sa domáhať žalobou v zmysle § 137 písm. d) CSP. Dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že možnosť podania takejto žaloby o neplatnosť zmlúv o prevode obchodných podielov pripúšťa osobitný právny predpis. Skonštatoval, že žiadny takýto právny predpis neexistuje. Žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal neplatnosti zmlúv o prevode obchodných podielov ako neprípustnú zamietol, keďže neexistuje osobitný právny predpis, ktorý by pripúšťal uplatniť žalobou takýto nárok (výrok III rozhodnutia).

8. V časti žaloby o zaplatenie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému 1/ v sume 4.687,- Eur a voči žalovanému 2/ v sume 7.030,- Eur je v danej veci bezdôvodným obohatením majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu v zmysle § 451 ods. 1 a 2 OZ, pre vznik nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia by musel žalobca preukázať neplatnosť zmlúv o prevode obchodných podielov. Vzhľadom na to, že žalovaní uplatnili námietku premlčania uplatnených nárokov žalobcu, súd prvej inštancie skúmal či prišlo k premlčaniu uplatnených nárokov, pričom plynutie času posudzoval podľa noriem obchodného práva. Vychádzal z § 397 ObZ, v zmysle ktorého sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v danom prípade premlčuje v štvorročnej lehote. Lehota na uplatnenie nároku z neplatnej zmluvy o prevode obchodného podielu začína podľa § 394 ods. 2 ObZ plynúť odo dňa, keď k plneniu došlo, nakoľko sa jedná o vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy. Žalobca v žalobe uviedol, že k bezdôvodnému obohateniu žalovaných došlo dňa 2.10.2009, keď nadobudla účinnosť zmluva o prevode obchodného podielu, ktorou žalovaný 1/ nadobudol o 2% vyšší obchodný podiel, na aký mal nárok, a žalovaný 2/ o 3% vyšší obchodný podiel, na aký mal nárok. Iný dátum vzniku bezdôvodného obohatenia neuviedol a dôkazmi ani nepreukazoval, aj keď poukazoval na zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 4.12.1998 a zo dňa 25.6.2004. Podľa tvrdenia žalobcu došlo k plneniu, ktoré malo zakladať bezdôvodné obohatenie žalovaných dňa 2.10.2009, týmto dňom začína plynúť premlčacia doba na uplatnenie tvrdeného práva žalobcu (§ 394 ods. 2 ObZ). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že štvorročná premlčacia doba uplynula dňa 2.10.2013 voči žalovanému 1/ a tiež voči žalovanému 2/. Keďže žalobca podal na súd žalobu dňa 3.10.2019, nárok uplatnil po uplynutí premlčacej doby. Súd prvej inštancie vzhľadom na žalovanými dôvodne uplatnenú námietku premlčania žalobu v časti nároku no zaplatenie bezdôvodného obohatenia zamietol (§ 100 ods. 1, 2 OZ). Zároveň sa nestotožnil s návrhom žalobcu nepriznať žalovaným právo na uplatnenie námietky premlčania v zmysle § 3 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Uviedol, že žalobca bol účastníkom zmlúv o prevode obchodného podielu, na základe ktorých si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, mal jednoznačne od uzatvorenia týchto zmlúv vedomosť o ich obsahu a právach a povinnostiach z týchto zmlúv vyplývajúcich, zmluvy mal k dispozícii od 4.12.1998, resp. od 25.6.2004. Mal preto možnosť uplatniť tvrdené právo včas podanou žalobou, nakoľko z dôkazov vyplýva, že žalovaní neuskutočnili žiadnu činnosť, ktorá by mu bránila včas uplatniť nároky.

9. Nad rámec hlavných dôvodov zamietnutia žaloby súd prvej inštancie v prípade žalobcom tvrdenej absolútnej neplatnosti zmlúv o prevode obchodných podielov podľa § 37 ods. 1 OZ (právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne) a § 39 OZ (právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom) uviedol, že žalobca neplatnosť Spoločenskej zmluvy z 11.10.1993 odôvodňoval chybne uvedenou percentuálnou výškou účasti v spoločnosti SKAL & CO s.r.o., v dôsledku čoho považuje aj následne uzatvárané zmluvy o prevode obchodných podielov v tejto spoločnosti za neplatné. Neplatnosť spoločenskej zmluvy nie je možné vyvodzovať len matematickými súvislosťami. Žalobca neprodukoval jediný dôkaz, ktorý by preukazoval neplatnosť tak Spoločenskej zmluvy zo dňa 11.10.1993 o založení spoločnosti, ako aj neplatnosť zmlúv o prevode obchodných podielov v tejto spoločnosti. Súd prvej inštancie poukázal na § 114 ods. 1 ObZ poslednú časť vety, ktorý umožňuje upraviť vzťahy týkajúce sa účasti na spoločnosti aj bez matematických súvislostí v týchto vzťahoch, t. j. upraviť vzťahy na základe vzájomnej dohody, ktorá sa uvedie v spoločenskej zmluve, resp. jej dodatkoch. Hlasovanie na valnom zhromaždení je upravené v súlade s § 127 ods. 2 prvá časť vety ObZ, počet hlasov by mohol byť upravený aj inak, dohodou spoločníkov v spoločenskej zmluve a nemusel by zodpovedať ani splateným vkladom spoločníkov do základného imania spoločnosti a ani veľkosti obchodného podielu. Vzhľadom na to spoločenská zmluva spoločnosti SKAL & CO spol. s r.o. z 11.10.1993 svojím obsahom a účelom neodporuje zákonu, zákon

neobchádza a neprieči sa dobrým mravom a bola uzavretá slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne a obchodné podiely spoločníkov sú určené v súlade so zákonom. Žalobca v konaní neprodukoval žiadny dôkaz preukazujúci neplatnosť spoločenskej zmluvy z dôvodu § 37 a § 39 OZ, čo potvrdzuje aj výpoveď svedka L.. O. Z., vtedajšieho primátora Mesta Skalica, ktorý zastupoval žalobcu pri zakladaní spoločnosti SKAL&CO s.r.o., ktorý uviedol, že obchodné podiely boli stanovené na základe dohody spoločníkov a neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by sa dalo vyvodiť, že by spoločenská zmluva obsahom a účelom odporovala zákonu, resp. že by zákon obchádzala, resp. že by sa priesčila dobrým mravom, resp. že by nebola uzavretá slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Obdobne v súvislosti s prevodom obchodného podielu L.. N. na žalobcu Zmluvou zo dňa 29.6.1998 spoločníci na valnom zhromaždení dňa 25.11.1998 rozhodli o zmene spoločenskej zmluvy schválením Dodatku č. 4, kde v čl. VI upravili obchodné podiely spoločníkov, aj túto úpravu obchodných podielov spoločníkov umožňuje Obchodný zákonník v § 114 ods. 1 ObZ. Zmluva obsahuje všetky náležitosti a je spísaná vo forme notárskej zápisnice. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že ani Zmluva o prevode časti obchodného podielu zo dňa 29.6.1998 a dodatok spoločenskej zmluvy spoločnosti SKAL & CO spol. s r.o. svojím obsahom a účelom neodporuje zákonu a zákon neobchádza a neprieči sa dobrým mravom a bol schválený spoločníkmi slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne a obchodné podiely spoločníkov sú určené v súlade so zákonom. Rovnaký záver súd prvej inštancie aplikoval aj v prípade Zmluvy o prevode časti obchodného podielu zo dňa 4.12.1998, ktorou žalobca previedol na žalovaného 1/ časť svojho obchodného podielu (50%) vo výške 1%, prevod časti obchodného podielu vo výške 1% bol schválený na valnom zhromaždení spoločnosti dňa 4.12.1998 a zároveň bol schválený dodatok spoločenskej zmluvy č. 5 zo dňa 4.12.1998, kde boli v čl. VI stanovené obchodné podiely spoločníkov a bolo prijaté aktuálne znenie spoločenskej zmluvy zo dňa 4.12.1998. Uvedené aj v tomto prípade potvrdzuje výpoveď svedka L.. O. Z..

10. K žalobcom tvrdenej relatívnej neplatnosti Zmlúv o prevode obchodného podielu súd prvej inštancie uviedol, že relatívna neplatnosť zmluvy je upravená v § 49a OZ. Súd prvej inštancie uviedol, že omyl je špeciálna vada vôle vo vzťahu k § 37 OZ, spočíva v tom, že jednajúci mal nesprávnu, resp. nedostatočnú predstavu o právnych účinkoch právneho úkonu. Omyl vo vôle je nesúlad medzi právnymi následkami, ktoré účastník úkonom zamýšľal vyvolať a následkami, ktoré skutočne vyvolal. Omyl vo vôle spočíva v nesprávnej alebo nedostatočnej predstave o právnych následkoch, ktoré vzniknú z právneho úkonu. Právne významné následky sú spojené len s významným omylom. Žalobca bol povinný preukázať, že ako konajúca osoba uzatvoril zmluvy o prevode obchodného podielu v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uzatvorenie rozhodujúca a osoba, ktorej boli právne úkony určené, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť, resp. že omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Pri uzatváraní Spoločenskej zmluvy o založení spoločnosti SKAL&CO, s.r.o. zo dňa 11.10.1993 a tiež pri uzatváraní žalobou napadnutých zmlúv o prevode obchodného podielu na valných zhromaždeniach schvaľujúcich dodatky ku spoločenskej zmluve, ktoré súvisia s týmito zmluvami o prevode obchodného podielu, zastupoval spoločníka (žalobcu) štatutárny zástupca - primátor, ktorý musel byť informovaný o čo sa pri týchto právnych úkonoch jedná a aký je ich účel a zámer. Súd prvej inštancie vychádzal z výsluchu svedka L.. O. Z., ktorý uviedol, že bol pri založení spoločnosti a uzatváraní zmlúv prítomný a podpisoval ich za žalobcu ako primátor, mal vedomosť, že pri založení spoločnosti vklady spoločníkov do základného imania spoločnosti nezodpovedali obchodným podielom spoločníkov, podľa jeho názoru toto však bolo nepodstatné, dôležité boli dohodnuté percentá obchodných podielov. Z produkovaných dôkazov, podľa súdu prvej inštancie, nevyplýva, že by Mesto Skalica (žalobca) ako spoločník spoločnosti SKAL & CO s.r.o. bolo uvedené iným spoločníkom tejto spoločnosti, t. j. žalovaným 1/ alebo žalovaným 2/ do omylu pri uzatváraní spoločenskej zmluvy a zmlúv o prevode obchodného podielu. Pokiaľ vtedajší štatutárny zástupca nebol uvedený do omylu, nemohol byť do omylu uvedený ani žalobca (súd prvej inštancie neskúmal, či žalobca neuviedol do omylu „sám seba“, nakoľko táto skutočnosť je pre súdne konanie irelevantná).

11. Súd prvej inštancie napokon vo vzťahu k namietanej relatívnej neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu uzavrel, že takúto žalobu by bolo potrebné zamietnuť aj z dôvodu, že žalovaní vzniesli námietku premlčania žalobou uplatnených nárokov. Uplatnenie neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu sa v zmysle § 40a OZ premlčuje v štvorročnej premlčacej dobe (§ 397 ObZ). Lehota na uplatnenie relatívnej neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu začína podľa § 391 ods. 1 ObZ plynúť odo dňa, keď sa právny úkon mohol urobiť. Žalobca uplatnil na súde neplatnosť zmlúv o prevode obchodných podielov dňa 2.10.2019. Štvorročná doba na uplatnenie relatívnej neplatnosti zmlúv uplynula v prípade Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 4.12.1998 dňa 4.12.2002, Zmlúv o prevode obchodného podielu zo dňa 25.06.2004 dňa 25.6.2008 a Zmluvy o prevode obchodného

podielu zo dňa 2.11.2011 dňa 2.11.2011 (v prípade posledného údaju je zrejماً chyba v písaní, správne by malo byť 2.11.2025, pozn. odvolacieho súdu).

12. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu vo veci a priznal žalovaným voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko žalovaní boli v konaní plne úspešní.

13. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) písm. f) a písm. h) CSP, má za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo ho rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Podľa žalobcu súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie primárne na záveroch, že pri časti žaloby o určenie neplatnosti zmlúv o prevode obchodných podielov neexistuje osobitný právny predpis, ktorý by pripúšťal uplatniť žalobou takýto nárok (bod 67 rozsudku), nárok žalobcu na zaplatenie bezdôvodného obohatenia je premlčaný (bod 69 rozsudku) a v prípade žaloby o zaplatenie bezdôvodného obohatenia nebola preukázaná neplatnosť zmlúv (body 71 a nasl. rozsudku).

14. Žalobca namieta nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné odôvodnenie záverov v ods. 67 rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie uviedol, že žalobca neunesol vecné bremeno a nepreukázal, že by osobitný predpis umožňoval podanie žaloby o neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu. Žalobca poukazuje na zrušujúce Uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 31Cob/23/2023 - 310 zo dňa 18.4.2023 v prejednávanej veci, ktorým zrušil predchádzajúce prvostupňové meritórne rozhodnutie a v ktorom uviedol, že súd nesprávne právne vec posúdil, keď na žalobu aplikoval režim § 137 písm. c) CSP a nie § 137 písm. d) CSP. Súd prvej inštancie s poukazom na vyslovený právny názor konštatoval, že pre určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu niet osobitného predpisu, ktorý by oprávňoval podať takúto žalobu, a teda absentuje splnenie podmienok stanovených procesným kódexom pre úspešné uplatnenie práva v tomto konaní. Žalobca toto právne posúdenie namieta z viacerých dôvodov. Podľa žalobcu nie je pravdivé tvrdenie, že absentuje osobitný predpis, ktorý by umožňoval podať tento druh žaloby, žalobca znovu poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/238/2022 zo dňa 24.01.2024, z ktorého zdôraznil, že podľa dovolacieho súdu osobitným právnym predpisom, z ktorého vyplýva oprávnenie žalobcu domáhať sa určenia neplatnosti kúpnej zmluvy (právnej skutočnosti) je v hmotnoprávnej rovine daného prípadu ustanovenie § 40a Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 140 Občianskeho zákonníka. Ďalej zvýraznil právny názor dovolacieho súdu, podľa ktorého to, že zo samotného textu predmetnej právnej normy nevyplýva výslovne možnosť podania žaloby nepovažoval dovolací súd z hľadiska uplatnenia práva za významné. Je potrebné si uvedomiť, že text ustanovenia § 40a Občianskeho zákonníka, ako aj § 140 Občianskeho zákonníka bol formulovaný zákonodarcom dávno predtým, ako vstúpil do platnosti a účinnosti Civilný sporový poriadok. Žalobca trvá na tom, že tvrdenie, že absentuje osobitný predpis, ktorý by ho oprávňoval podať žalobu na neplatnosť predmetných zmlúv o prevode obchodného podielu je nesprávne a odporuje záverom, ktoré prezentoval Najvyšší súd SR. Práve naopak, je tu osobitný hmotnoprávny predpis, Občiansky zákonník, ktorý je osobitným zákonom oprávneným podať takúto žalobu. Súd prvej inštancie sa s argumentáciou žalobcu nevyporiadal. Žalobca navyše vyzdvihuje dikciu návätia ustanovenia § 137 písm. d) CSP, v ktorom je významným slovom „najmä“, je tak zrejماً, že ustanovenie § 137 písm. d) CSP nevymenúva taxatívnym spôsobom, čoho sa možno žalobou v konaní podľa CSP domáhať. Predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať v priamej súvislosti s čl. 1 CSP v spojení s § 3 CSP a bolo povinnosťou súdu vec meritórne prejednať a preskúmať a rozhodnúť o platnosti alebo neplatnosti právnych úkonov, tak ako sa toho domáhal žalobca.

15. Navyše konajúci súd uviedol, že žalobca v tomto smere neunesol vecné bremeno, možno sa len domnievať, že súd mal na mysli dôkazné bremeno. Žalobca uvádza, že dokazovanie sa vzťahuje na skutočnosti, ktoré ohraničuje hypotéza právnej normy hmotného práva, ktorej aplikácie sa strany domáhajú, resp. z ktorej odvodzujú svoj (či už skutočný alebo domnelý) nárok v sporovom konaní. V tomto prípade ide však o procesno-právny kódex, teda CSP, ktorý stanovuje podmienky pre konanie, resp. vymedzuje, čoho sa možno žalobou domáhať, nie je potrebné dokazovať, že je tu takýto osobitný zákon oprávňujúci na podanie žaloby.

16. Žalobca dodáva, že táto právna otázka je jediná, ktorou sa súd prvej inštancie nanovo zaoberal po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia, v ostatnom je zvyšok rozsudku kópiou predchádzajúceho rozhodnutia, preto generálne odkazuje na svoje predchádzajúce odvolanie voči rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 5Cb/18/2019-231 zo dňa 13.1.2022 a tam uvedené skutočnosti, na ktorých trvá.

17. Žalobca ďalej namieta nesprávne právne posúdenie veci v prípade záveru súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu na zaplatenie bezdôvodného obohatenia je premlčaný a záveru o nedôvodnosti návrhu žalobcu nepriznať žalovaným právo na vznesenie námietky premlčania (bod 69 rozsudku). Namieta, že v tomto prípade bolo bezdôvodné obohatenie úmyselné, kde podľa § 107 ods. 2 OZ sa najneskôr právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Žalobca má za to, že nárok nebol v čase podania žaloby premlčaný, pokiaľ ide o lehotu subjektívnu, tam žalobca vychádza z času, keď sa dozvedel o uvedených skutočnostiach, ktoré zakladajú dôvod pre uplatnenie nárokov v tomto konaní, čo je v čase podania žaloby. Ak by aj súd neakceptoval uvedený právny názor, žalobcu v konaní opakovane argumentoval, prečo nemá byť ochrana z titulu vznesenej námietky premlčania žalobcovi priznaná. Prípady, keď priznanie práv z námietky premlčania vytvára nespravodlivý nepomer vo vzájomnom vzťahu, sú spôsobilé pre odmietnutie nároku z takto vznesenej námietky premlčania. Za okolností tohto prípadu, medzi ktoré patrí predovšetkým fakt, že na strane žalobcu ide o subjekt verejnej správy nakladajúci s verejnými prostriedkami, ako aj fakt, že zo strany žalovaného 1/ dochádzalo opakovane k verejnému zavádzaniu o skutočnostiach rozhodujúcich pre toto konanie (čo bolo preukázané: tlačovinami adresovanými obyvateľom žalobcu, ale aj jeho vyjadreniami na mestskom zastupiteľstve), je na mieste odoprieť výkon práva vzniesť námietku premlčania. Súd prvej inštancie podľa žalobcu sa síce k námietke žalobcu vyjadril, avšak právne relevantne ju nevyhodnotil, nezaoberal sa tvrdeniami poukazujúcimi práve na správanie žalovaného 1/, ktoré malo zásadný vplyv na celú vec a ktoré podľa mienky žalobcu je kvalifikačným momentom zakladajúcim dôvodnosť odopretia výkonu tohto práva. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalobca považuje za nedostatočné a rozhodnutie preto za nepreskúmateľné.

18. Žalobca sa napokon nestotožňuje ani so záverom súdu prvej inštancie, že v prípade žaloby o zaplatenie bezdôvodného obohatenia nebola preukázaná neplatnosť Spoločenskej zmluvy zo dňa 11.10.1993 o založení spoločnosti SKAL & CO s.r.o., ako aj neplatnosť zmlúv o prevode obchodného podielu (body 71 a nasl. rozsudku). Súd prvej inštancie sa podľa žalobcu nevyjadril k dôkazom predloženým žalobcom, poukazuje na predloženú zápisnicu z mestského zastupiteľstva, ako aj skutočnosť, že žalovaný 1/ všade verejne deklaroval, že podiely sú rovnaké, čo žalobca považuje za kľúčové. Žalobca tiež poukazuje na vyjadrenia žalovaného 1/ v periodiku. Súd prvej inštancie odignoroval vyjadrenia žalovaného 1/ na pojednávaní dňa 26.10.2021, keď uviedol: „Podiel na základnom imaní spoločnosti som vložil vo výške 30.000 Sk, čo zakladalo 15% mojich rozhodovacích práv v zmysle spoločenskej zmluvy. Jednalo sa o podieloch na budúcich výnosoch spoločnosti. 15% bol môj podiel na rozhodovaní v spoločnosti ... .“, teda žalovaný 1/ v súlade s tvrdeniami žalobcu tvrdí, že všetky práva tak na rozhodovaní spoločnosti, ako aj zisk atď. mali odpovedať výške vkladu do základného imania. Uvedené skutočnosti majú podľa žalobcu priamy vplyv na prípadnú relatívnu neplatnosť právneho úkonu z dôvodu omylu konajúcej osoby. Je zrejmé, že opakovane bolo prezentované, že podiely v spoločnosti sú rovnaké, preto došlo na strane žalobcu k omylu, čo zakladá relatívnu neplatnosť právneho úkonu. Žalobca je preto tiež názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď konštatoval, že podľa jeho mienky nebola zmluva o prevode obchodného podielu uzatvorená v omyle. Z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplýva, že po celú dobu boli všetci dotknutí v domnienke, že veľkosť obchodných podielov odpovedá pomeru výšky vkladov na základnom imaní. Súd prvej inštancie tak dospel k opačnému záveru napriek tomu, že predložené listiny (zápisnica zo zasadnutia obecného zastupiteľstva, tlačovina, výsluch žalovaného 1/) hovoria o niečom inom. Žalobca poukazuje na rozdelenie kompetencií medzi orgány mesta, a to primátora a mestské zastupiteľstvo, poukazuje na § 11 ods. 3 písm. a) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, preto rozhodujúce nie je len to, čo si o veci myslel vtedajší primátor, rozhodujúci je postoj mestského zastupiteľstva.

19. Žalobca napokon namieta arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku a nedostatočné odôvodnenie, súd prvej inštancie tým nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie konštatoval, že „spoločenská zmluva spoločnosti SKAL&CO s.r.o. (...) svojím obsahom a

účelom neodporuje zákonu a zákon neobchádza a neprieči sa dobrým mravom (§ 39 OZ.) a bola uzavretá slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne (§ 37 ods. 1 OZ.) a obchodné podiely spoločníkov sú určené v súlade so zákonom“, toto svoje tvrdenie riadne neodôvodnil, nevysvetlil stranám sporu ako k tomu záveru dospel, z čoho pri tom vychádzal, resp. ako vyhodnotil jednotlivé dôkazné prostriedky a akými myšlienkovými pochodmi dospel k prezentovanému tvrdeniu. Namíeta, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nespĺňa kvalitatívne požiadavky podľa § 220 CSP a je nepreskúmateľné. Na podporu odvolacieho dôvodu žalobca duplikuje tvrdenia, že zo strany žalovaných, predovšetkým žalovaného 1/, bolo verejne prezentované, že ich podiely v spoločnosti odpovedajú výške vkladov, teda že ide o matematické rozdelenie tak, ako to predpokladá Obchodný zákonník a vyjadrenia žalovaného 1/ na mestskom zastupiteľstve a vo verejne distribuovaných tlačovinách. Žalobca na podporu námietky nepreskúmateľnosti odôvodnenia poukazuje na rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/98/2017, rozsudok ESLP vo veci García Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999, sťažnosť č. 30544/96, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1999-I a rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 410/06, sp. zn. II. ÚS 311/07 a sp. zn. I. ÚS 243/07, sp. zn. III. ÚS 341/07, III. ÚS 72/2010, I. ÚS 306/2010.

20. Žalovaní sa k podanému odvolaniu nevyjadrili a žiadne ďalšie podania neboli vo veci doručené.

21. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak:

a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

22. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

23. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

24. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením dňa 19.1.2026.

25. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 3.10.2019 domáhal voči žalovanému 1/ zaplata z bezdôvodného obohatenia v sume 4.687,- Eur, voči žalovanému 2/ zaplata z bezdôvodného obohatenia v sume 7.030,- Eur a voči obojm žalovaným určenia neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu v spoločnosti SKAL & CO, spol. s r.o., a to: Zmluvy o prevode obchodného podielu uzatvorenej medzi predávajúcim Mesto Skalica a nadobúdateľom L.. O. C. zo dňa 4.12.1998, ďalej Zmluvy o prevode obchodného podielu na spoločníka uzatvorenej medzi prevádzajúcim Mesto Skalica a nadobúdateľom COMERON SPS, spol. s r.o. zo dňa 25.6.2004, Zmluvy o prevode obchodného podielu medzi prevádzajúcim Mesto Skalica a nadobúdateľom L.. O. C. zo dňa 25.6.2004 a Zmluvy o prevode obchodného podielu medzi kupujúcim COMERON SPS, spol. s r.o. a predávajúcim L.. O. C. zo dňa 2.11.2011.

26. Súd prvej inštancie zamietnutie žaloby odôvodnil v prípade časti petitu žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčaním nárokov žalobcu a nepreukázaním neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu v spoločnosti SKAL & CO s.r.o., od ktorých neplatnosti nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca vyvodzuje. Žalobu v časti určenia neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu zamietol z dôvodu neprípustnosti s poukazom na § 137 písm. d) CSP. Ďalej nad rámec „hlavných dôvodov“ zamietnutia žaloby v prípade žalobcom tvrdenej absolútnej neplatnosti zmlúv o prevode obchodných podielov podľa § 37 ods. 1 a § 39 OZ (ktorú žalobca odôvodňoval neplatnosťou Spoločenskej zmluvy zo dňa 11.10.1993 a následne uzatváraných zmlúv o prevode obchodného podielu pre chybné uvedenie percentuálnu výšku účasti v spoločnosti SKAL & CO s.r.o. v spoločenskej zmluve) súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal naplnenie predpokladov absolútnej neplatnosti spoločenskej zmluvy a následne uzatváraných zmlúv o prevode obchodného podielu s poukazom na § 114 ods. 1 ObZ poslednú časť vety, ktorý umožňuje upraviť vzťahy týkajúce sa účasti na spoločnosti aj bez matematických súvislostí v týchto vzťahoch. Z dôvodu uplatnenej relatívnej neplatnosti Zmlúv o prevode obchodného podielu podľa § 49a OZ dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že ako

konajúca osoba uzatvoril zmluvy o prevode obchodného podielu v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uzatvorenie rozhodujúca a osoba, ktorej boli právne úkony určené, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť, resp. že omyl táto osoba vyvolala úmyselne a tiež z dôvodu premlčania práva žalobcu dovoliť sa neplatnosti zmlúv pre tvrdený omyl.

27. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a odvolaním žalobcu dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je vo výrokovvej časti vecne správny a je potrebné ho potvrdiť.

28. Žalobca v podanom odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné odôvodnenie záveru o neprípustnosti žaloby o určenie neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu s poukazom na § 137 písm. d) CSP, pričom nesúhlasí s konštatovaním súdu prvej inštancie, že pre určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu niet osobitného predpisu, ktorý by oprávňoval podať takúto žalobu. Záver súdu prvej inštancie považuje za nesprávny a odporujúci záverom, ktoré prezentoval Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 4Cdo/238/2022 zo dňa 24.01.2024, z ktorého vyplýva, že osobitným hmotnoprávnym predpisom, z ktorého vyplýva právo podať takúto žalobu je Občiansky zákonník.

29. Odvolací súd k uplatnenému odvolaciemu dôvodu, ktorý je potrebné subsumovať pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. nesprávne právne posúdenie veci, uvádza, že Civilný sporový poriadok demonštratívny výpočet žalôb upravuje § 137 CSP, ktorý na rozdiel od predchádzajúceho procesného kódexu (zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) diferencuje žaloby na určenie, či tu právo je alebo nie je, upravené v § 137 písm. c) CSP, pričom pri tomto type žaloby je nevyhnutnou podmienkou preukázanie naliehavého právneho záujmu na takomto určení, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu; a na žaloby na určenie právnej skutočnosti upravené v § 137 písm. d) CSP, pričom žaloba na určenie právnej skutočnosti je prípustná výlučne v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Pri uvedených žalobách, na rozdiel od § 137 písm. c) CSP, z konkrétneho osobitného predpisu vyplýva dôvod neplatnosti konkrétnej právnej skutočnosti. Žaloba o určenie neplatnosti zmluvy v prejednávanej veci z procesného hľadiska zodpovedá žalobám podľa § 137 písm. d) CSP o určenie neplatnosti právnej skutočnosti, čo je predmetom konania v týchto žalobách. Žalobca nemusí odôvodňovať ani preukazovať naliehavý právny záujem na podaní žaloby, pretože podanie žaloby na určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu. Právne skutočnosti sú podmienky či predpoklady, ustanovené právnou normou <https://sk.wikipedia.org/wiki/Pr%C3%A1vna_norma>, ktoré determinujú vznik, zmenu a zánik právnych vzťahov. Subjektívne právne skutočnosti sú prejavom vôle ľudí, objektívne právne skutočnosti vznikajú nezávisle od ich vôle. Objektívnymi právnymi skutočnosťami sú právne udalosti a právne domnienky a fikcie. Subjektívnymi právnymi skutočnosťami sú konštitutívne rozhodnutia, vytvorenie veci alebo diela alebo právne relevantné úkon <https://sk.wikipedia.org/w/index.php?title=Pr%C3%A1vne_relevantn%C3%BD_%C3%BAkon&action=edit&redlink=1>. Právne relevantné úkony sa potom delia na právne a protiprávne úkony. Pri protiprávných úkonoch rozlišujeme, či išlo o zavinené (tzv. delikty) alebo nezavinené protiprávne konanie. Možno teda konštatovať, že v súdnej veci ide o žalobu v zmysle § 137 písm. d) CSP.

30. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Obdo/51/2021 judikoval, že žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu (podaná za účinnosti Civilného sporového poriadku) je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku. Jej prípustnosť je podmienená existenciou osobitného predpisu, ktorý určitú osobu oprávňuje podať týmto predpisom špecifikovanú určovaciu žalobu (obdobne sp. zn. 7Cdo/268/2019, 4Obdo/56/2020, 4Obdo/71/2020, 4Cdo/26/2021, 9Cdo/7/2021). Pokiaľ žalobca namieta nesprávne posúdenie veci súdom prvej inštancie s poukazom na závery uznesenia NS SR sp. zn. 4Cdo/238/2022, dovolací súd posudzoval otázku prípustnosti žaloby o neplatnosť zmluvy, ktorou spoluvlastník nehnuteľnosti previedol svoje spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach bez toho, aby žalobcovi ponúkol podiel na odkúpenie v súlade s § 140 OZ. Žalobca sa tu podanou žalobou domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnosti podľa § 40a OZ z dôvodu porušenia predkupného práva. Dovolací súd vyslovil, že osobitným právnym predpisom, z ktorého vyplýva oprávnenie žalobcu domáhať sa určenia neplatnosti kúpnej zmluvy (právnej skutočnosti) je v hmotnoprávnej rovine daného prípadu ustanovenie § 40a OZ v spojení s

§ 140 OZ. Odvolací súd v nadväznosti na závery Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/238/2022 zdôrazňuje, že hmotnoprávna úprava § 40a OZ aprubuje právo dovoliť sa (relatívnej) neplatnosti

právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, § 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1 OZ, pričom vo veci spis. zn. 4Cdo/238/2022 práve o takýto skutkový a právny stav išlo, t.j. oprávnenie podať žalobu vyplýva z § 40a OZ v spojení s § 140 OZ. Z ustanovenia

§ 40a OZ nevyplýva žiaden odkaz na právne úkony pri nakladaní s obchodným podielom a ani z Obchodného zákonníka nevyplýva oprávnenie podať žalobu na určenie neplatnosti tejto právnej skutočnosti. Preto žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu z dôvodu nesprávne uvedených obchodných podielov v čl. VI Spoločenskej zmluvy zo dňa 11.10.1993 nie je v zmysle § 137 písm. d) CSP prípustná.

31. Prípady relatívnej neplatnosti právnych úkonov sú taxatívne vypočítané v ustanovení § 40a OZ a tento výpočet nemožno ani analogicky rozširovať ešte na ďalšie prípady (R 50/1985). Ak právo domáhať sa žalobou neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, t.j. oprávnenie podať žalobu na určenie právnej skutočnosti (ktorou neplatnosť zmluvy nepochybne je) žalobca odôvodňuje ako ďalším (resp. iným) dôvodom uvedením do omylu podľa § 49a OZ, takýmto osobitným predpisom je práve § 49a Občianskeho zákonníka. Žalobca sa potom dovoľáva aj relatívnej neplatnosti ním označených právnych úkonov tvrdením, že bol uvedený žalovanými do omylu pri uzatvorení spoločenskej zmluvy. Odvolací súd však uvádza, že ani posúdenie prípustnosti žaloby o určenie, ktorá by vyplývala z § 49a OZ ako osobitného predpisu, nie je spôsobilé zmeniť napadnuté rozhodnutie vo výroku III v prospech žalobcu, a to z dôvodu uplatnenej námietky premlčania práva žalobcu dovolať sa relatívnej neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu. Súd prvej inštancie v ods. 78 rozhodnutia vec správne právne posúdil, keď na posúdenie námietky premlčania aplikoval štvorročnú premlčaciu dobu podľa § 397 ObZ a správne vychádzal z § 391 ods. 1 ObZ, v zmysle ktorého lehotá na uplatnenie relatívnej neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu začína plynúť odo dňa, keď sa právny úkon mohol urobiť, t.j. od kedy sa žalobca objektívne mohol dovolať ich neplatnosti. Nakoľko žalobca bol zmluvnou stranou zmlúv o prevode obchodného podielu, od uzatvorenia mal vedomosť o ich obsahu, preto sa mohol dovolať ich neplatnosti voči žalovaným minimálne od ich uzatvorenia. Štvorročná doba na uplatnenie relatívnej neplatnosti zmlúv preto uplynula v prípade Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 4.12.1998 dňa 4.12.2002, oboch napadnutých zmlúv o prevode obchodného podielu zo dňa 25.06.2004 dňa 25.6.2008 a Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 2.11.2011 dňa 2.11.2015 (odvolací súd však dodáva, že pokiaľ uvedenie do omylu žalobcu ako spoločníka tvrdí žalobca už pri uzatvorení spoločenskej zmluvy, táto otázka by ako prejudiciálna, otázka premlčania by bola riešená rovnako v neprospech žalobcu, jeho právo dovolať sa relatívnej neplatnosti uplynulo ešte skôr). Odvolaniu žalobcu vo vzťahu k výroku III tak nie je možné vyhovieť a rozhodnutie je v tejto časti vecne správne.

32. Žalobca vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, t.j. voči výrokom I a II napadnutého rozhodnutia, namieta nesprávne právne posúdenie veci premlčania nároku a záveru o nedôvodnosti návrhu žalobcu nepriznať žalovaným právo na vznesenie námietky premlčania (bod 69 rozsudku). Namieta, že v tomto prípade bolo bezdôvodné obohatenie úmyselné, kde podľa § 107 ods. 2 OZ sa najneskôr právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Žalobca má za to, že nárok nebol v čase podania žaloby premlčaný, pokiaľ ide o lehotu subjektívnu, tam žalobca vychádza z času, keď sa dozvedel o uvedených skutočnostiach, ktoré zakladajú dôvod pre uplatnenie nárokov v tomto konaní, čo je v čase podania žaloby.

33. Odvolací súd sa so žalobcom nestotožňuje. Aj keď sa bezdôvodné obohatenie riadi Občianskym zákonníkom, premlčanie práv z neho v obchodných vzťahoch bude podliehať iným pravidlám ako tým, ktoré platia v režime Občianskeho zákonníka (Ústavný súd SR sp. zn. IV. ÚS/214/2004). Pre kvalifikovanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia ako obchodnoprávneho nároku, na ktorý je možné aplikovať § 397 a nasl. ObZ o premlčaní, je nutné, aby nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (ako sekundárny právny vzťah) vznikol na podklade iného (primárneho) vzťahu, ktorý má charakter obchodného záväzkového vzťahu podľa § 261 alebo § 262 ObZ. V prípade absencie obchodného záväzkového vzťahu ako primárneho vzťahu, nie je možné sekundárny vzťah na vydanie bezdôvodného obohatenia bez ohľadu na charakter subjektov považovať za obchodný nárok, ale je nutné ho kvalifikovať výlučne ako občianskoprávny nárok, ktorý sa premlčuje v premlčacích lehotách upravených v Občianskom zákonníku. Žalobca sa domáhal voči žalovaným nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý mal vzniknúť z neplatnej zmluvy o prevode obchodného podielu, t. j. vznikol na podklade primárneho vzťahu, ktorý má nepochybne charakter obchodného záväzkového vzťahu podľa § 261 ObZ (bez ohľadu na povahu účastníkov ide o záväzkové vzťahy týkajúce sa

účasti na spoločnosti, ako aj vzťahy zo zmlúv, ktorými sa prevádza podiel spoločníka). Odvolací súd poukazuje na vyslovený právny názor v rozhodnutí R 34/2002 (MOBdoV 2/2000): 24.1., Občiansky zákonník <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> upravuje v § 107 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523107'&ucin-k-dni='30.12.9999'> premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to ustanovením dĺžky premlčacej doby (dvojiročnej subjektívnej a trojiročnej, resp. desaťročnej objektívnej), ako aj začiatku plynutia premlčacej doby. Premlčanie práva na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej zmluvy upravuje Obchodný zákonník v § 394 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523394'&ucin-k-dni='30.12.9999'> odchylné. Ustanovuje, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď k plneniu došlo. Začiatok plynutia premlčacej doby je tak viazaný len na objektívnu skutočnosť. Toto ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu § 107 OZ <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523107'&ucin-k-dni='30.12.9999'> ustanovením špeciálnym, ktoré upravuje premlčanie len jedného druhu bezdôvodného obohatenia - bezdôvodné obohatenie získané plnením z neplatnej obchodnej zmluvy. Pre ustanovenie začiatku plynutia doby, v ktorej sa uplatnené právo premlčalo, treba použiť ustanovenie § 394 ods. 2 ObZ <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523394'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Obchodný zákonník <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> pre právo na vrátenie plnenia z neplatnej zmluvy žiadnu osobitnú premlčaciu dobu neustanovuje. Neustanovuje ju však ani Občiansky zákonník <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> v ustanovení § 107 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523107'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Týmto ustanovením sa začiatok plynutia a dĺžka premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia spravuje len vtedy, ak ho iný zákon neupravuje inak.... Keďže Obchodný zákonník <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného formou plnenia z neplatnej zmluvy upravuje, nie je možné, vzhľadom na § 1 ods. 2 ObZ <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%25231'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, použiť na premlčanie tohto práva ustanovenie § 107 OZ <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523107'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Platí to pre ustanovenie začiatku plynutia premlčacej doby i pre určenie jej dĺžky. Z uvedených dôvodov sa právo na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej zmluvy premlčuje v štvorročnej premlčacej dobe podľa § 397 ObZ <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523397'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ktorá začína plynúť odo dňa, keď k plneniu došlo.“ Odvolací súd nevidí dôvod sa od ustálenej judikatúry v otázke premlčania odchyliť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je preto vecne správne a odvolanie žalobcu aj v tejto časti (voči výrokom I a II) nie je dôvodné.

34. Odvolací súd aj v otázke posúdenia premlčania odkazuje žalobcu aj na Uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 31Cob/23/2023-310 zo dňa 18.4.2023 v prejednávanvej veci, z ktorého vyplýva, že obchodný zákonník síce neobsahuje samostatnú úpravu bezdôvodného obohatenia, obsahuje však špeciálnu a komplexnú úpravu inštitútu premlčania. Preto premlčanie tohto nároku je potrebné posudzovať podľa právnej úpravy v Obchodnom zákonníku (porov. napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo V 5/2008, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. marca 2013 sp. zn. 6MCdo/4/2012, resp. rozsudok MOBdo V 2/2000). Napriek tomu, že Obchodný zákonník upravuje len plynutie premlčacej doby k jednému druhu bezdôvodného obohatenia (právo na vrátenie plnenia podľa neplatnej zmluvy § 394 ods. 2 ObZ) z komplexnej právnej úpravy premlčania, tak ako odvodzuje judikatúra, sa na premlčanie bezdôvodného obohatenia použije právna úprava obsiahnutá v Obchodnom zákonníku. Komplexnosť právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku treba chápať v tom zmysle, že Obchodný zákonník upravuje beh a dĺžku všetkých premlčacích dôb a ustanovenia Občianskeho zákonníka sa použijú len pre prípad, ak niektorá otázka nie je riešená v Obchodnom zákonníku. V prípade nároku na vrátenie plnenia z neplatnej zmluvy sa teda neaplikuje ustanovenie § 107 ods. 1 a 2 OZ, ale ustanovenia § 394 ods. 2 a § 397 ObZ. Rovnako tak v prípade vnesenej námietky premlčania zo strany žalovaných v súvislosti so žalobcom tvrdenu relatívnou neplatnosťou zmlúv (keďže tvrdil, že bol žalovaným 1/ uvedený do omylu) sa neaplikuje ust. § 101 OZ, ale ust. § 391 ods. 2 a § 397 ObZ. Odvolací súd nemá dôvod sa od skôr vysloveného právneho názoru Krajského súdu v Trnave ako odvolacieho súdu, vysloveného v zrušujúcom uznesení odchyliť.

35. Ďalej žalobca namieta nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu žalobcu nepriznať žalovaným právo na vznesenie námietky premlčania z dôvodu rozporu uplatnenia tohto práva v rozpore s dobrými mravmi. Odvolanie v tejto časti odôvodňuje tým, že priznanie práv z námietky premlčania vytvára nespravodlivý nepomer vo vzájomnom vzťahu a za okolností tohto prípadu, medzi ktoré patrí predovšetkým fakt, že na strane žalobcu ide o subjekt verejnej správy nakladajúci s verejnými prostriedkami a fakt, že zo strany žalovaného 1/ dochádzalo opakovane k verejnému zavádzaniu o

skutočnostiach rozhodujúcich pre toto konanie. Odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že aplikácia inštitútu dobrých mravov vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania by mala byť len výnimočná a nemala by zhojovať neznalosť zákona, t.j. neznalosť plynutia premlčacích dôb. Rovnako by nemala zhojovať ani nedostatočnú mieru starostlivosti a opatrnosti strany sporu, ktorá sa dovoľáva rozporu s dobrými mravmi v súlade s § 3 ods. 1 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, a to s poukazom na zásadu vigilanti iura scripta sunt - právo patrí bdelym, ktorá je jednou zo základných zásad súkromného práva. Judikátorne závery k otázke aplikácie inštitútu dobrých mravov vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania jednotne zdôrazňujú výnimočnosť skutkových okolností, za ktorých k uplatneniu hmotnoprávnej námietky prišlo. Musí ísť o také ojedinelé a výnimočné okolnosti, z ktorých je možné vyvodiť jednoznačný záver, že uplatnenie námietky premlčania je potrebné považovať za výraz zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil, priznanie účinkov premlčania voči nemu by za tejto situácie bolo neprimerane tvrdým postihom a pri posudzovaní primeranosti postihu je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a vziať do úvahy najmä charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby (viď. príkladmo Nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 176/2011 <<https://merit.slv.cz/II.US176/2011>>, NS SR sp. zn. 7Cdo/226/2016, NS SR sp. zn. 3Cdo 441/2013 a mnohé ďalšie publikované rozhodnutia, naprieč rôznym skutkovým stavom v konaniach, kde súdy riešili aplikáciu inštitútu dobrých mravov vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania). Dobrým mravom zásadne neodporuje, ak niekto namieta premlčanie práva uplatňovaného voči nemu, lebo inštitút premlčania je inštitútom zákonným a teda použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa zo zákona premlčuje. Ak žalobca nevhodnou voľbou prostriedku ochrany svojich práv z objektívneho hľadiska vlastným zavinením vytvoril podmienky pre neskoršie úspešné vznesenie námietky premlčania práva žalovaným, uplatnenie námietky premlčania nie je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>. Preto sú pre odopretie účinkov vznesenej námietky premlčania z dôvodu rozporu s dobrými mravmi rozhodujúce individuálne okolnosti, za ktorých bola námietka premlčania uplatnená (NS SR sp. zn. 3Cdo 41/2012 <<https://merit.slv.cz/3Cdo41/2012>> publik. ZSP 1/2015).

36. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie naplnenie takýchto ojedinelých okolností na strane žalovaného 1/ ani žalovaného 2/ nevzhliadol. Odvolací súd pritom dáva do pozornosti, že žalobca sa síce dovoľáva odopretia účinkov vznesenej námietky premlčania žalovanými z dôvodu ich rozporu s dobrými mravmi, ale odvolacia argumentácia smeruje výlučne vo vzťahu k správaniu žalovaného 1/, ktoré malo mať podľa žalobcu zásadný vplyv na celú vec a ktoré by malo byť kvalifikačným momentom zakladajúcim dôvodnosť odopretia výkonu tohto práva. Malo by ísť podľa žalobcu o opakované verejné deklarácie a vystúpenia žalovaného 1/ vo vzťahu k obyvateľom cez periodikum a mestskému zastupiteľstvu a jeho výpoveď na pojednávaní. Podľa žalobcu je potrebné zohľadniť fakt, že na strane žalobcu ide o subjekt verejnej správy nakladajúci s verejnými prostriedkami. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že bez ohľadu na ne/správnosť subjektívnej interpretácie žalobcom opísaných skutkových okolností, tieto nesvedčia záveru, že uplatnenie námietky premlčania by bolo v rozpore s dobrými mravmi a že by žalovaný 1/ a žalovaný 2/ uplatnili námietku s úmyslom zneužiť svoje právo na úkor žalobcu ako strany sporu. Odvolací súd je toho názoru, že žalobca márne uplynutie premlčacej doby zavinil sám, nedostatočnou mierou starostlivosti a opatrnosti, keď sa žalobou podanou v r. 2019 domáha negovania účinkov právnych úkonov, ktoré boli uskutočnené v rokoch 1998 a na tieto právne úkony nadväzujúcich úkonov v r. 2004 a 2011 (resp. odvíja ich dokonca od založenia spoločnosti SKAL & CO, spol. s r. o. a určenia veľkosti obchodných podielov v spoločenskej zmluve z roku 1993), ktorých bol sám účastný a mal o ich obsahu a účinkoch z nich plynúcich bezprostrednú vedomosť. Námietku žalobcu hodnotí odvolací súd ako nedôvodnú a posúdenie vznesenej námietky premlčania žalovanými vo vzťahu k § 3 ods. 1 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> súdom prvej inštancie za správne.

37. Odvolací súd sa napokon zaoberal námietkou nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. Žalobca namieta arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku a nedostatočné odôvodnenie, ktoré podľa žalobcu nespĺňa kvalitatívne požiadavky podľa § 220 CSP a je nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie mu mal tak nesprávnym procesným postupom znemožniť, aby uskutočňoval procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd súhlasí s tým, že vada konania, spočívajúca v nedostatočnom odôvodnení rozsudku, je v zmysle ustálenej judikatúry vo svojej podstate porušením základného práva účastníka na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach

právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Je možné vytknúť súdu prvej inštancie, že pokiaľ zamietla žalobu pre neprípustnosť a premlčanie práva, uvedené závery sú pre rozhodnutie kľúčové a uplatnený nárok neposudzuje v merite. Všetky ďalšie súdom prvej inštancie vyslovené úvahy, napr. či žalobca preukázal alebo nepreukázal, že bol žalovanými uvedený do omylu boli vyslovené nadbytočne. Ak je žaloba neprípustná, súd sa ňou vôbec nezaobera a skúma jej obsah len vo vzťahu k posúdeniu jej prípustnosti. V prípade uplatnenia námietky premlčania žalovanou stranou skúma súd žalobu len vo vzťahu k posúdeniu plynutia času limitujúceho uplatnenia práva na súde s poukazom na § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby. Odvolací súd sa preto nezaoberal odvolacou argumentáciou žalobcu vo vzťahu k vyhodnoteniu dokazovania verejnými vyjadreniami žalovaného 1/ na mestskom zastupiteľstve a vo verejne distribuovaných tlačovinách, keďže je to nadbytočné a nehospodárne.

38. K námietke nepreskúmateľnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia však odvolací tiež uvádza, že táto vada predstavuje krajnú výnimku a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). Niet pochýb ani o tom, že len subjektívny názor strany sporu o nedostatočnom odôvodnení súdneho rozhodnutia nezakladá nesprávny procesný postup súdu, ktorým by bolo znemožnené strane uskutočňovať jej patriace procesné práva (avšak to až do toho momentu, kým namietaný postup súdu nedosiahne takú intenzitu, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces). V danom prípade, podľa názoru odvolacieho súdu, k takej žalovaným namietanej vade nedošlo. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku dostatočne uviedol, akými úvahami sa spravoval, ktoré dôkazy vykonal, ako ich zhodnotil a v akých vzájomných súvislostiach. Rovnako dostatočné je aj odôvodnenie týkajúce sa právneho posúdenia veci, keďže z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, pod hypotézu akej právnej normy bol subsumovaný zistený skutkový stav a podľa akej právnej normy bola vec posúdená. To, že sa odvolateľ nestotožnil so samotným meritórnym rozhodnutím súdu prvej inštancie o spore bez ďalšieho netvorí vadu procesného postupu súdu a v danom prípade ani inú vadu konania, ktorá by mala za následok vecne nesprávne rozhodnutie vo veci. Polemika s rozhodnutím súdu alebo spochybňovanie správnosti rozhodnutia súdu, či nesúhlas s právnym záverom súdu prvej inštancie sami o sebe nevedú k záveru o vade napadnutého rozhodnutia z hľadiska jeho nepreskúmateľnosti.

39. Pokiaľ ide o časť odvolania, v ktorej žalobca odvolací súd „generálne odkazuje na svoje predchádzajúce odvolanie voči rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 5Cb/18/2019-231 zo dňa 13.1.2022 a tam uvedené skutočnosti, na ktorých trvá“ odvolací súd dospel k záveru, že nie je možné sa opätovne odvolaním žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 5Cb/18/2019-231 zo dňa 13.1.2022 zaoberať. Toto odvolanie už bolo predmetom odvolacieho prieskumu a bolo o ňom rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 31Cob/23/2023-310 zo dňa 18.4.2023. Povinnosť riadne odôvodniť uplatnený opravný prostriedok zaťažuje odvolateľa, nie je úlohou odvolacieho súdu domýšľať si dôvody, v ktorých odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie, ani ich triediť, hľadať a vyberať v podaniach odvolateľa v predchádzajúcom priebehu konania. Uvedené platí pre obsah akéhokoľvek podania, teda aj odvolania voči inému rozhodnutiu, než rozhodnutiu, ktorého prieskum je predmetom odvolacieho konania sp. zn. 2Cob/20/2025. Odkaz na iné podanie môže slúžiť len ako doplnok/dovetok k riadne uplatneným dôvodom v odvolaní.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správne potvrdil. Z tohto dôvodu potom potvrdil aj súvisiaci výrok o trovách konania v súlade s pomerom úspechu strán v spore.

41. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalovaní v 1. a v 2. rade boli v odvolacom konaní úspešní, odvolací súd im priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

45. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).